

[Gade]

Dette samlede hele siger SF ja til, og vi lover, at vi vil fortsætte den kamp, som vi har kæmpet i mange år, og hvor vi synes vi nu kan indkassere nogle gevinster. Og den kamp vil vi selvfølgelig også fortsætte efter den 18. maj.

Jeg skal sige, at SF's folketingsgruppe støtter lovforslagene, men at der er tre medlemmer af SF's folketingsgruppe, som har taget en anden stilling. To af disse vil redegøre for deres argumenter for at anbefale et nej.

Annette Just (FP):

Ingen bør efter hr. Gades ordførertale være i tvivl om, hvorfor SF pludselig nu går ud og anbefaler et ja til Maastricht-traktaten plus denne mærkelige afgørelse, man har indgået i Edinburgh.

I virkeligheden burde enhver, der har hørt hr. Gades tale, heller ikke være i tvivl om, hvorfor Socialdemokratiet er så ivrig for at få den Maastricht-traktat kørt igennem. Det er bitterhed over, at det i 1986 blev et ja til det indre marked. Jamen det var rent ud sagt det, hr. Gade stod og sagde. Hr. Gade sagde, at vi ikke kan have det indre marked med de fire friheder sådan bare løbende frit rundt i Europa. Puha nej, nu skal vi have en politisk union, der sandelig nok skal sørge for, at almindelige erhvervsvirksomheder, almindelige initiativer, almindelig fri bevægelighed ikke får en fair chance for at leve op til det, som de var blevet lovet ved den folkeafstemning, Danmark gik til i 1986, og som Danmark heldigvis, om jeg så må sige, vandt.

Det indre marked startede vi på 1. januar 1993; det er stadig kun 2½ måned siden, det indre marked startede. Men hr. Gade er blevet skræmt fra vid og sans, så nu skal den politiske union trækkes ned over hovedet, således at man ikke får en fair chance for at se, hvordan erhvervslivet rent faktisk kunne have været dynamoen, den dynamo, der kunne have fået det europæiske erhvervsliv til at svulme op igen, som kunne have fået arbejdsløsheden fjernet, som kunne have fået sat arbejde i gang, som kunne have sikret miljøet på en ordentlig og retfærdig måde.

I stedet skal det styres politisk, for hr. Gade vil sammen med Socialdemokratiet sikre, at den politiske styring kommer til. Vi skal ikke have sådan noget fri konkurrence, puha nej! Ingen skal være i tvivl om visionen: Målet er

Unionen, og hr. Gades tale var jo et klart eksempel på det.

Socialdemokratiet startede jo flot: Dette er et nyt grundlag. Må jeg – selv om det er min ordførertale – stille det direkte spørgsmål til hr. Ivar Nørgaard: Hvilket komma, hvilken sætning, hvilket ord er ændret i den såkaldte Maastricht-traktat, lovforslag nr. L 176? Hvor er der ændret så meget som ét komma? I så tilfælde er det nemlig undgået min opmærksomhed, og det vil jeg meget, meget gerne have at vide. Det er det første lovforslag, vi skal stemme om her i dag, og derfor vil jeg gerne have at vide, hvor ændringen i forhold til det, det danske folk sagde nej til, er. Der er ingen.

Alle såkaldte eksperter, der har skrevet om Maastricht-traktaten efter den 2. juni og frem til nu, har gang på gang sagt: Dette er glidebanen hen mod den totale Union. Der står tilmed i Edinburgh-afgørelsen og -aftalen, hvert eneste sted, hvor Danmark får lov til at have et af disse forbehold – som vi havde i forvejen: Så længe det ikke står i vejen for målet. Målet var Unionen.

Derfor er der ikke et ord nyt. Ikke et ord er ændret. Edinburgh-afgørelsen er, som det er blevet sagt mange gange i dag og ved tidligere lejligheder, ikke noget nyt. Det var det, vi havde i forvejen. Vi har præciseret det, vi havde i forvejen – det har hr. Ellemann-Jensen jo også skrevet om i flere artikler. Jamen sådan er det. Det er bare tåbeligt, at nogle tror, at man kan narre den danske befolkning ved at blive ved med at sige: Dette er et nyt grundlag – på trods af at det kan bevises, der ikke er ændret et komma.

Men én ting, som hr. Gade sagde, giver jeg ham fuldstændig ret i. Danmarks nej den 2. juni har flyttet på EF-samarbejdet. EF er begyndt at sige: Hov, der er noget galt! Vi er nødt til at gøre noget, vi er nødt til at se på åbenhed og nærhed. Det er begyndt at fungere, og derfor glæder jeg mig til, at Danmark den 18. maj igen siger nej til den samme Maastricht-traktat, som vi altså har haft til afstemning. Det kunne jo være, vi så kunne få en reel frihandelsaftale med større dele af Europa end det småtteri på de tolv lande, vi taler om i dag.

Jeg vil gerne sige, at Fremskridtspartiet aldeles ikke er ligeglad med miljøet, hverken miljøet her eller samarbejdsmiljø eller anden form for miljø. Men vi er bekymrede over for-